

دستورالعمل فنی کاشت نهال :

۱- شخم زمین: با استفاده از گاوآهنهای قلمی یا دکمپکتور زمین باید به عمق ۱۲۰ تا ۱۳۰ سانتیمتر بصورت دو شخم عمود بر هم نرم و آماده گردد .

۲- تهیه نقشه: برای کاشت درختان میوه روشهای مختلفی از جمله مربعی، مستطیلی، مثلثی و داربستی وجود دارد روشهای مستطیلی و مثلثی از دیگر روش ها بهتر است چون در این دو روش درختان از نور گیری بهتری برخوردار بوده و کمترین سایه اندازی را بر روی هم خواهند داشت . از کاشتن درختان به روش مربع در مناطق سردسیر باید خوداری گردد زیرا این روش مخصوص مناطق گرمسیری است در این روش درختان در صبح و بعد ظهر بر روی هم سایه اندازی دارند و عملکرد به شدت پائین می آید .

۳- حفر گودال: ابعاد گودال بسته به حاصلخیزی، جنس خاک و نوع درخت متغیر است. در صورت مساعد بودن شرایط خاک بهتر است ابعاد گودال به طول ۵۰ سانتیمتر ، عرض ۵۰ سانتیمتر و عمق ۵۰ سانتیمتر باشد. در اراضی دارای خاک ضعیف و سنگلاخی ابعاد گودال به طول ۱۰۰ سانتیمتر، عرض ۸۰ سانتیمتر و عمق ۱۵۰ سانتیمتر در نظر گرفته می شود. با این روش کشت، درختان در مدت یک سال به اندازه دو تا سه سال رشد می کنند و در دراز مدت هیچ مشکلی برای رشد و نمو درخت بوجود نمی آید. درموقع حفر گودال، خاک سطح الارض (قسمت بالا) در سمت راست و خاک پائین در سمت چپ گودال ریخته شود. در زمان کاشت نهال خاک سطح الارض (که قویتر و حاصلخیزتر است) را با کود دامی پوسیده مخلوط نموده، و اطراف نهال با آن پر خواهد شد

۴- خاک مناسب: بطور کلی اکثر درختان میوه طالب خاکهای سبک (شنی لومی (با اسیدیته ۷-۶می باشند. در صورت نامساعد بودن خاک، با انتخاب پایه مناسب می توان مشکل را برطرف نمود. از کاشت درختان هلو در خاکهای سنگین باید خودرای شود. چون پس از مدتی برگهای هلو کوچک و زرد رنگ شده و در نهایت شروع به ریزش می نمایند. خاک های سنگین مناسب درختان آلو و گلابی است. در خاکهای آهکی و شنی و سنگلاخی نیز درختان گیلاس، گردو و زردآلو. بهترین عملکرد را دارند .

۵- انتخاب نوع درخت و رقم مناسب آن: از کاشت درختان گردو، زردآلو، سیب، گلابی (دیررس)، هلوهای زودرس (اسپرینگ تایم یا ۶۰روزه و زعفرانی اول رس) و آلو (بخارا یا درگری) در دشت خوداری گردد، چون در اکثر سال ها دچار سرمازدگی بهاره می شوند. برای کاشت درختان میوه بهتر است حداقل از دو تا سه رقم سازگار در منطقه استفاده گردد تا گرده افشانی به بهترین نحو صورت گیرد و ریسک تولید محصول کاهش یابد .

۶- تهیه و حمل نهال: بهتر است از خزانه های مورد تأیید کمیته نهال استان نهال دارای اتیکت تهیه گردد و بصورت شکلات پیچ تا محل مورد نظر انتقال یابد و بلافاصله کشت گردد. در غیر این صورت روی ریشه ها را بپوشانیده تا ریشه های مویی خشک نشوند .

۷- آرایش ریشه و ضدعفونی نهال: پس از حذف ریشه های زخمی و شکسته، با استفاده از ۵۰ لیتر آب، ۷ کیلوگرم کود دامی تازه و ۳۰۰ گرم سم قارچ کش میتوان معجونی آماده کرده و ریشه ها نهال را با آن ضدعفونی نمود .

- ۸- سر برداری نهال: بدون استثنا در موقع کاشت نهال باید سر برداری صورت گیرد تا تعادل قسمت هوایی و زمینی برقرار گردد. بستگی به نوع درخت سر برداری متغیر می باشد. بطور کلی برای اکثر درختان همچون سیب، گلابی، به و آلو یک متر و برای هلو و شلیل ۸۰-۶۰ سانتیمتر و برای گردو ۱۲۰ سانتیمتر سر برداری مناسب است. با توجه به خالی بودن ساقه گردو جهت جلوگیری از نفوذ آب به داخل ساقه محل برش باید با چسب پیوند پوشانیده شود .
- ۹- جهت و ارتفاع کاشت نهال: برای گیرایی بیشتر، تولیدکنندگان نهال پیوند را در سمت شمال می زنند، لذا هنگام کاشت نهال باید پیوندک در سمت شمال قرار گیرد. در غیر این صورت ۷-۵ سال بعد، از تنه درخت صمغ خارج شده و باعث خشک شدن آن می شود. همچنین موقع کاشت نهال پیوندک باید ۲۰-۱۰ سانتیمتر بالاتر از سطح خاک باشد تا خفه نشود .
- ۱۰- آبیاری: لازم است بلافاصله پس از کاشت نهال، آبیاری دقیق انجام گیرد. در صورت نبودن آب، با پا خاک اطراف نهال را فشرده تا هوای اطراف ریشه ها خارج شود و از خشک شدن نهال جلوگیری گردد .